

Mer om avdrag för underhåll till ej hemmavarande barn

I Skattenytt nr 1—2 för innevarande år beröres i en artikel ”om förenkling av taxeringsförfarandet” bl. a. de nya reglerna om avdrag för underhåll till ej hemmavarande barn. I artikeln utsäges att de nya bestämmelserna visar i viss mån att skattelagstiftningen inte alltid utsätts för så omsorgsfullt förarbete som man skulle önska. Undertecknad vill till fullo instämma häri. Då barnavårdsman finnes förordnad, såsom i allmänhet är fallet då det gäller barn utom äktenskap och barnavårdsmannen övervakar underhållsbidragets erläggande, kan barnavårdsmannen givetvis lätt utfärda det erforderliga intyget. Men hur skall i alla andra fall — och de äro de flesta — ett enligt lagen godtagbart intyg erhållas? Till vilken barnavårdsnämnd, barnavårdsman eller kommunal förtroendemän skall vederbörande vända sig till? Man frågar sig också varför den som plikttroget fullgör sin underhållsskyldighet skall behöva springa till barnavårdsnämnden varje år och kanske försitta tid i kö för att få — eller icke få — det lagenliga intyget. Hur skall den tilltänkta intygsgivaren förvissa sig om att vederbörande erlagt underhållsbidraget? Uppenbarligen duger icke postkvitton eller av mottagaren utfärdade kvitton, ty om sådana kvitton icke gälla i och för

sig lära de väl icke bliva mera värdefulla bara därför att de visas upp för barnavårdsnämnden. Skall måhända förhör hållas med den underhållsberättigade eller hur har lagstiftaren tänkt sig? Frågan har stor praktisk betydelse. Då domstol fastställer underhållsbidrag sker en ytterst noggrann avvägning av vederbörandes betalningsförmåga. Särskilt då det gäller relativt låga inkomstlägen är det för den underhållsskyldige av avsevärd betydelse om han får tillgodogöra sig avdrag för varje barn, för vilket han förpliktas betala underhållsbidrag. Om domstolen vid sitt fastställande av underhållsbidragets storlek utgår från att avdrag kommer att medgivas men den underhållsskyldige, oaktat han fullgör sin underhållsplikt, icke på sätt lagen föreskriver kan styrka detta, är domen orättvis, och som påbröd kommer en orättvis beskattning. Och skulle domstolen räkna med att något avdrag icke kommer den förpliktade till godo, men skattemyndigheten skulle medgiva avdrag, blir domen också orättvis, då underhållsbidraget i så fall beräknats för lågt. En omedelbar omarbetning av lagen synes därför påkallad.

Thure Hahn

rådman, ordförande å familjerättsavdelning vid
vid Stockholms rådhusrätt.